

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. A. Priecelovej a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: **M. B. P. S., a.s. so sídlom v R., B.**, IČO: X., zast. JUDr. J. U., advokátom, L., P., proti žalovanému: **S. Ž. s.r.o., K., Ž.** IČO: X., zast. JUDr. A. B., advokátkou so S., P., o zaplatenie 267 472 Sk, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Ž. 20Cob/349/2005 zo dňa 27. apríla 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Ž. 20Cob/349/2005 zo dňa 27. apríla 2006 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Ž. č. k. 11 Cb 120/01-128 zo dňa 3.6.2005 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 267 472 Sk. V odôvodnení poukázal na ust. § 108 ods. 1, § 47 ods. 1 písm. a/, § 106 ods. 1, 2 Exekučného poriadku, ako aj na ust. § 107 ods. 1, 2, § 109 Exekučného poriadku a žalobe vyhovel.

Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie a navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v neprítomnosti žalovaného (§ 101 O.s.p.). V odôvodnení sa konštatuje, že žalobca nárok na zaplatenie istiny 267 472 Sk

uplatnil poddĺžníckou žalobou, základom ktorej bol exekučný príkaz EX 515/1999 z 19.9.2000. Podľa exekučného príkazu bol vydaný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky v zmysle § 64 a § 105 a nasl. Exekučného poriadku, na základe ktorého bol žalovaný povinný zaplatiť žalovanú pohľadávku. Ak dlžník povinného nevyplatí oprávnenému alebo exekútorovi, ak sa na tom oprávnený s exekútorom dohodol, pohľadávka bezodkladne po tom, keď sa mu doručil exekučný príkaz, alebo keď sa stala pohľadávka splatnou, môže oprávnený domáhať sa vo vlastnom mene od dlžníka povinného na jeho všeobecnom súde vyplatenia pohľadávky - § 109 ods. 1 Exekučného poriadku. Momentom doručenia upovedomenia o exekúcii nastali pre povinného S. a.s. B. účinky zákazu nakladať s majetkom, ktorý podlieha exekúcii. Exekučný príkaz EX 515/99 zo dňa 19.9.2000 nemožno hodnotiť ako právny úkon podľa § 34 OZ, a tým následne aplikovať ust. § 39 Obč. zák. Exekučný príkaz je rozhodnutím, ktoré sa vydáva na základe osobitného zákona č. 233/95 Z.z., a ak neboli dodržané ustanovenia tohto zákona, tak tieto skutočnosti by mohli vyvolať len procesno-právne dôsledky. Relevantná nie je námietka žalovaného, ktorá sa viazala na upovedomenie o začatí exekúcie, pretože upovedomenie sa doručuje len oprávnenému a povinnému, a nie dlžníkovi povinného. Povinný nevzniesol námietky proti upovedomeniu o začatí exekúcie, a preto mohol byť vydaný exekučný príkaz. Odvolací dôvod nebol relevantný ani v časti poukazu na ust. § 14 ods. 1 písm. e/ zákona č. 328/91 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ZKV). Ak bol na majetok povinného vyhlásený konkurz, táto skutočnosť nemala vplyv na predmetné konanie v zmysle poddĺžníckej žaloby.

V zmysle § 108 ods. 1 Exekučného poriadku, povinný stráca právo na vyplatenie pohľadávky dňom, keď sa dlžníkovi povinného doručil príkaz na začatie exekúcie (22.9.2000).

Podľa § 106 ods. 1, 2 a osobitne písm. b/ Exekučného poriadku, povinný nesmie nakladať so svojou pohľadávkou až do výšky vykonateľnej pohľadávky a jej príslušenstva.

Na základe týchto ustanovení a z nich vyplývajúcich účinkov sa pohľadávka povinného voči jeho dlžníkovi ani nemohla dostať do konkurznej podstaty úpadcu – S. a.s. B.. Na uplatnenú poddĺžnícku žalobu a aktívnu legitimáciu žalobcu nemá preto žiaden vplyv vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu, naviac k vyhláseniu konkurzu došlo dňa

27.6.2001 a exekučný príkaz z 19.9.2000 bol doručený žalovanému ešte pred jeho vyhlásením dňa 22.9.2000.

Odvolačný súd preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil (§ 219 O.s.p.). O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Poukazuje na to, že v konaní došlo k vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p., t.j. postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd vydal rozhodnutie bez účasti žalovaného a jeho právneho zástupcu s odôvodnením, že kolízia dvoch pojednávaní nie je akceptovateľným predpokladom uznania existencie dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania s poukazom na viazanosť nálezom Ústavného súdu SR z 13.1.1999 sp. zn. T.ÚS 68/98. Uznesením 39K/129/2005-53 zo dňa 27.2.2006 bol ustanovený právny zástupca žalovaného za správcu konkurznej podstaty úpadcu CaC s.r.o., Kysucké Nové Mesto, a konkurzný súd nariadil na deň 27.4.2006 o 9,00 hod. prieskumné pojednávanie a zvolal prvú schôdzu veriteľov o 10,00 hod. za účelom schválenia plánu speňazenia. Keďže účasť správcu konkurznej podstaty na nariadenom prieskumnom pojednávaní je nevyhnutná, musí predniesť plán speňazenia, ktorý schôdza veriteľov schvaľuje. Uvedené skutočnosti boli neodkladne oznámené konajúcemu súdu a náležite zdokladované. Žalovaný má za to, že bol dôležitý dôvod, pre ktorý žiadal odročiť pojednávanie. Tým, že súd neakceptoval jeho dôvody, nemohol sa vyjadriť ku všetkým dôkazom, dovoľávať sa prípustnosti dovolania podľa § 238 ods. 3 O.s.p., keďže ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, týkajúceho sa vydaného exekučného príkazu č. EX 515/99 v rozpore so zákonom č. 233/1995 Z.z. a z neho vyplývajúcich právnych dôsledkov voči žalovanému.

Preto navrhuje rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, s poukazom na doterajšie jeho písomné vyjadrenia a námietky uvedené v dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané účastníkom konania a včas, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom a v zmysle ust. § 238 O.s.p. dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu, ktorým bol napadnutý rozsudok odvolacím súdom potvrdený, keďže nevyslovil prípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 3 O.s.p.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak je postihnuté niektorou z vád, ktoré sú taxatívne uvedené v ust. § 237 O.s.p.

V prejednávanej veci žalovaný namieta, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred odvolacím súdom. Odňatie možnosti konať pred súdom vidí v tom, že súd prejednal a rozhodol vec v jeho neprítomnosti a neakceptoval jeho dôvody o odročenie pojednávania.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie taký postup súdu, ktorý znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Medzi práva, ktoré účastníkom konania zaručuje procesný predpis patrí aj právo účastníka zúčastniť sa pojednávania a na ňom uplatňovať svoj vplyv na priebeh a výsledok konania. Aby mohol účastník konania reálne využiť procesné práva, ktoré mu procesný predpis dáva, musí mať primeraný čas na to, aby si mohol pracovné i osobné záležitosti zariadiť tak, aby sa mohol pojednávania zúčastniť, ale aj, aby sa mohol na pojednávanie pripraviť (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

Ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. umožňuje síce súdu pokračovať v konaní, keď je účastník nečinný, prípadne pojednávať v jeho neprítomnosti, ak bol riadne a včas predvolaný, a ani nepožiadal o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu.

Právny zástupca žalovaného (advokát) ospravedlnil neúčast' na pojednávaní (č.l. 155) a žiadal o odročenie konania na iný termín z dôvodu, že v ten istý deň

(27.4.2006) je povinný zúčastniť sa prieskumného konania v konkurznej veci úpadcu CaC s.r.o. Kysucké Nové Mesto, kde bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 39K/129/2005 zo dňa 27.2.2006 ustanovený za správcu konkurznej podstaty a jednalo sa o prvú schôdzu konkurzných veriteľov, kde účasť správcu je nevyhnutná. Zároveň s ospravedlnením doložil uznesenie o ustanovení do funkcie a o zvolaní schôdze konkurzných veriteľov (č.l. 156, 157). V spornom prípade sa nejednalo o kolíziu dvoch pojednávaní toho istého účastníka, resp. o poskytnutie právnej služby právneho zástupcu v inom súdnom spore. Právny zástupca žalovaného sa zúčastnil prieskumného pojednávania nie ako účastník konkurzného konania, ale z titulu výkonu funkcie správcu v zmysle zákona o konkurze a vyrovnaní (§ 8), a to na základe rozhodnutia konkurzného súdu. Súd prvého stupňa mal preto žiadosť o odročenie pojednávania akceptovať ako relevantný dôvod na strane žalovaného. Prejednanie veci v jeho neprítomnosti treba kvalifikovať ako odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Táto procesná vada je dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom takouto procesnou vadou nemôže byť považované za správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 1 a ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V B. dňa 30. januára 2008

**JUDr. A. P r i e c e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: